

Rasmussens Tilfælde, men det vil jeg i alt Fald sige overfor det ærede Medlem Hr. Povlsen, at *han* vilde have sin Kirkepolitik omsat i Handling, sine Ord i Daad. Det vil den højtærede socialdemokratiske Regering ikke, og det regner jeg for en meget stor Forskel. Dette Forhold berettiger mig til at sige, at den socialdemokratiske Regerings Kirkepolitik ikke alene er reaktionær, men ogsaa uærlig. Saa sandt som disse Udtalelser kun er 3 Aar gamle, saa har en Menighed her i Landet Ret til at gaa ud fra, at naar vi kommer med vore Krav om Frihed for os, saa maa vi finde villigt Øre hos den Regering, der nu sidder, men det har den ikke gjort. Den højtærede Socialminister var ikke alene fortrolig med, hvad der var den danske kirkepolitiske Vej, han var ogsaa fortrolig med, hvad der var Venstres kirkepolitiske Vej. Skønt mit Partis ærede Ordfører har udtalt sig herom, vil jeg dog ikke undlade ved Siden heraf at citere, hvad den højtærede Socialminister sagde derom i 1922. Det findes i Folkeetingstidende 1921—22 Sp. 4998, og dér siger den højtærede Socialminister: „Maa jeg slutte med at sige, at den gamle grundtvigske Opfattelse, som ogsaa var Venstres, Folketingets, kirkepolitiske Opfattelse gennem 50 Aar, gik kort udtrykt ud paa, at man ved en Række kirkelige Frihedslove efterhaanden skulde løse og skille Forholdet mellem Kirke og Stat, skabe mere og mere Frihed ogsaa indenfor Folkekirkens Rammer og skabe Mulighed for frie Menighedsdannelse. Slagordet var: Frie Menigheder om frie Præster; dertil maatte ogsaa knyttes Præstefrihed, det skulde være frie Menigheder om frie Præster.“ Og den højtærede Socialminister slutter med at sige: „Det var Grundtvigs kirkepolitiske Testamente.“ Jeg tror, at den højtærede Socialminister har fuldkommen Ret i dette. Det blev sagt i Gaar — jeg kan ikke dokumentere, om det er rigtigt eller ikke —, at den højtærede Socialminister ved en Lejlighed i dette høje Ting skulde have brugt den Vending om sig selv, at han var Tingets sidste Grundtvigianer. Under Forudsætning af, at dette er rigtigt, skulde jeg jo mene, at den højtærede Socialminister ogsaa vil vedkende sig dette Testamente fra Grundtvig. Men den Kirkepolitik, som den socialdemokratiske Regering nu fører, er ikke at vedgaa Arv efter Grundtvig, men den er det modsatte.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskær Andersen fremsatte i Gaar en meget energisk Udtalelse, ogsaa henvendt til mit Parti.

Den lød frit gengivet — men jeg tror, det er nogenlunde rigtigt — saaledes, at det, som Venstre nu var inde paa i kirkepolitisk Henseende, var jo at sprænge J. C. Christensens Kirkelove fra hinanden i Stumper og Stykker, thi, sagde det ærede Medlem, denne Lovgivning kræver noget mere. Det ærede Medlem har absolut ikke Ret i sin Opfattelse af, at Venstre nu vil sprænge den J. C. Christensenske Lovgivning. Nej, det er just det, vi ikke vil, vi vil have den bragt i Anvendelse, saaledes som J. C. Christensen udtalte det i 1922: i videste Udstrækning. Vi vil ogsaa være med til at lære Menighederne, hvilke store Friheder med Hensyn til Valg af Præster, med Hensyn til Brug af Kirker, med Hensyn til frie Menigheders Sæmmenslutninger denne kirkelige Lovgivning rummer. Det vil vi være med til at føre ud i Menighederne, ud i det danske Kirkefolk. Men hvad vi ikke vil være med til, er at gaa ind paa den politiske Linie, som det ærede Medlem Hr. J. Oskær Andersen gør sig til Talsmand for, og som gaar ud paa, at vi skal have en Etage, en Udbygning paa denne Lovgivning til Afgørelse af Kirkens indre Anliggender, til Afgørelse af kirkelige Lærestridigheder. Det er det, vi ikke vil gaa med til, og jeg tror at turde forsikre det ærede Medlem om, at hvis han vil ud i en kirkepolitisk Kamp med Venstre paa dette Grundlag, saa vil det gentage sig, hvad atter og atter har vist sig siden Grundloven af 1849, at en saadan Kirkeforfatning som den, der foresvæver det ærede Medlem, vil det danske Kirkefolk ikke have. Jeg har megen Højagtelse for det ærede Medlem som Kirkehistoriker, og jeg indrømmer paa det Felt min Uformuenhed overfor det ærede Medlem, men jeg vover at træde hen ved Siden af det ærede Medlem, naar Talen er om at bedømme aandelige Tilstande og aandelig Tankegang ude i den jævne Befolkning i Danmark. Denne Tankegang har jeg nogen Mening om, og den gaar ikke i Retning af, at vi skal have en særlig Kirkeforfatning indført her i vort Land.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Povlsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Povlsen: Det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen udtalte, at det radikale Venstre trods vor Holdning lige overfor den højtærede Kirkeminister dog dannede den parlamentariske Basis for det socialdemokratiske Ministerium. Jeg vil blot dertil sige, at vi